

Telegraful

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu
Str. Șaguna 8

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 800 Lei. — Șase luni 400 Lei. — Trei luni 200 Lei. — Pentru străinătate un an 2000 Lei. — Pentru America 8 Dolari
Abonament de sprijin 5000 Lei

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției Telegraful Român, Sibiu,** strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor:
cm. rătrat 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu,** strada Mitropoliei Nr. 45

Cuvântarea

I. P. S. nostru Mitropolit NICOLAE la recepția de Anul nou din Reședința Mitropolitană

Domnule General Comandant,
Domnilor Generali,
Domnule Prefect,
Domnule Rector,
Domnule Primar,
P. C. Părinte Rector,
Doamnelor Prezidente,
P. C. și C. Părinți,
P. Stim. Doamne și Domni,

La urările și simțimentele pe cari mi le-ați tălmăcit într'un mod atât de călduros și sincer, și pe cari eu le refer în întregime la sfânta noastră Biserică, n'as putea răspunde prin altceva decât asigurându-Vă că sfântul și dumnezeescul așezământ — care ne-a ocrotit dealungul veacurilor sufletul național cu toate comorile lui — va rămâne și de aici înainte, cum a fost întotdeauna, *scăparea noastră* între orice împrejurări.

Sfânta noastră Biserică rămânând în toată bunăvremea credincioasă misiunii ei dumnezeiești, cu care a fost trimisă în mijlocul poporului român, a știut să se identifice statornic cu toate bucuriile și mai ales cu toate durerile și aspirațiunile acestui popor. În împrejurările de azi, ea se simte deosemena obligată, poate mai obligată ca oricând, să binecuvinteze aceste aspirațiuni, să le mărturisească pe față și să stăruie din toate puterile pentru înfăptuirea lor integrală.

Și o face aceasta, deoarece este deplin conștientă de marile răspunderi ce apasă și în această privință asupra ei. Uneori, câte un glas răsleț afirmă că Biserica ar trebui să se limiteze la un rol samaritan, lăsând rolul național pe seama altora. Ea a îndeplinit, fără îndoială, în tot trecutul neamului românesc, și funcțiunea de a-i lega și tămădui ca nimeni altul ranele trupesti și sufletești. Dar, mai presus de toate, Biserica noastră a fost *stălpul de foc* care a concentrat, a însuflețit și a călăuzit toate energiile neamului spre înfăptuirea idealurilor lui. Așa va fi și de aici înainte și nimic nu o va putea face să renunțe la acest mare rol al ei în viața națională, care este cu atât mai legitim, cu cât neamul nostru, în toate aspirațiunile lui, n'a dorit și nu dorește nimic protivnic principiilor Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Noi ca neam nu râvnim nici azi decât dreptatea cea mai curată, în baza căreia să ne putem bucura de o existență națională demnă de virtuțile și de trecutul nostru, de o libertate nestingherită și în genere

de toate acele condițiuni cari asigură libera dezvoltare și desfășurare a puterilor de viață ale unui neam.

Noi n'am fost niciodată — și nu suntem nici acum — în situația jenantă a celor ce târăsc după ei plumbii unor nepurificate ambiții de dominație zisă „milenară”, ci afirmăm dreptul nostru la viață în lumina unor principii morale cărora nu li se poate reproșa nimic și cari au asigurat întotdeauna puterea celor mai trainice așezări de Stat.

Principiile acestea însuflețesc azi conștiința morală cea mai progresată. Dacă încercăm să deslușim dorința intimă a popoarelor angajate astăzi în război, ușor ne dăm seama că această dorință țintește la o *pace dreaptă* care să asigure condițiunile de colaborare monite să înlăture pe viitor repetarea unui pârjol pustiitor ca cel de acum.

Mie mi se pare că aspirațiunea aceasta a neamului nostru după dreptate și libertate se împacă perfect de bine cu principiile unei largi democrații în lume, pentru că aceasta este obligată prin însăși structura ei să recunoască dreptul la viață pe seama oricărui suflet și oricărei națiuni, fie mare sau mică. Dar e în deplină concordanță această aspirațiune curată și nepotolită a neamului nostru și cu idealurile acelor cari luptă împotriva întunericului și a necredinței ce amenință să se așternă peste lume, având și ei datoria să recunoască tuturor neamurilor dreptul la o existență proprie și la o libertate deplină.

Eu, care ca duhovnic mă simt îndatorat să citesc mereu în sufletul neamului meu, să-i ascult bătaile inimii și să-i interpretez vrerile, pot să vă comunic constatarea mea, că nici când poporul român n'a fost atât de pătruns și atât de însuflețit de dorința de-a aduce în orice moment cele mai mari jertfe pentru libertatea tuturor fiilor săi. Acest avânt spre libertate purcede din conștiința pe care o are neamul nostru, că Dumnezeu l-a așezat pe pământ și l-a trecut prin atâtea încercări nu fără un rost, ci ca să îndeplinească prin el o parte din planul Său în această lume. *Și sunt adânc convins că un neam care are ca al nostru conștiința că Dumnezeu i-a încredințat o misiune în istorie, nu poate fi biruit de nici o împotrivire și nici o putere din lume nu-i în stare să-l clinească dela locul său.*

Pe buzele tuturor e întrebarea: Ce ne va aduce anul nou în care am intrat astăzi? Ne va aduce pacea?

N'o putem ști. Ne va aduce încercări și mai grele decât cele prin cari am trecut până acum? E foarte probabil. După toate semnele, ceasul forței brutale care stăpânește vremea aceasta de război, se apropie de sfârșit. Nu-i departe timpul când va suna ceasul libertății popoarelor, deși până atunci se pare că va trebui să mai trecem prin încercări și poate prin unele cu mult mai grele decât cele de până acum. Căci în faza lui din urmă, se vor deslănuși fără zăgaz forțele demonice ale acestui războiu.

Ce am putea să ne dorim noi în niște împrejurări hotărâtoare ca cele pe cari le străbatem?

Mai presus de orice, să ne străduim din răzputeri să păstrăm cea mai *desăvârșită solidaritate între toți fiii neamului nostru*. Să stăm strâns uniți în jurul idealului nostru național, în jurul drapelului țării, în jurul Tronului și al Conducătorului, și să fim credincioși până la moarte celor mai calde aspirațiuni care însuflețesc toate conștiințele românești. Să nu ne preocupe altceva, în aceste vremuri de cumpănă, decât salvarea unității naționale, conservarea patrimoniului străbun între hotarele sale firești. Mai târziu, când furtuna va fi trecută și întăritările dintre popoare se vor domoli, vom putea să ne ocupăm și de întocmirea launtrică a casei noastre. Până atunci, toate gândurile și toate năzuințele noastre să fie îndreptate spre împlinirea idealului național. Și Dumnezeu dreptății va fi alături de noi și ne va ajuta să ieșim teferi din grelele împrejurări cărora trebuie să le facem față.

Pentru înfăptuirea acestui mare gând, Domnule General Comandant, ne punem încrederea în sufletul scumpei noastre Armate, în spiritul ei de jertfă și în vitejia ei de atâtea ori și atât de măreț dovedită. De sigur, ideile mari sunt acelea cari conduc lumea, dar pentru înfăptuirea lor e trebuință de mijloace capabile să asigure și să impună biruința lor. Aceste mijloace le găsim în vredniciile dovedite ale scumpei noastre Armate. Sub steagul desfășurat de brațele ei viteze, ne înșurim cu toții, căci în cutele lui sunt înscrise onoarea, biruința și disciplina, cari trebuie să ne călăuzească în orice împrejurare.

Domnule Prefect, sunt nespuse de mulțumit că pot să aud din partea D-Voastre că frontul intern este temeinic consolidat. Mă gândesc, de sigur, la puterile pozitive cari se manifestă pe față, la lumina zilei. Constatăm și în aceste vremi că poporul nostru este un popor de ordine, un popor muncitor; administrația țării, pe care o reprezentăm și o diriguim în județul nostru, și-a câștigat merite deosebite prin iscusința cu care a creat condițiuni de

traiu așa de mulțumitoare, încât astăzi, la noi nimeni nu rabdă foame; dimpotrivă, putem spune că nu ducem lipsă de nimic. Sunt vesel că preoțimea noastră vă poate fi de folos în misiunea ce îndepliniți.

Domnule rector, durerea zilelor noastre am purtat-o mai ușor având între noi Universitatea Daciei Superioare, cu luminații ei profesori și cu tineretul ei entuziasmat și sânguinos. De câteori s'a manifestat în public Universitatea noastră, am putut să constat cu deplină mulțumire că ea s'a situat totdeauna pe linia mare a gândului românesc ce ne însuflețește pe toți, identificându-se mai mult ca oricând cu credința în Dumnezeu, din care stoarcem puterile noastre de viață. Răvna ei pilduitoare în căutarea și afirmarea adevărului, se vedește din numeroasele și valoroasele publicații cari apără uneori și peste hotare cu armele științei drepturile imprescriptibile ale neamului nostru. Eu, din toată inima am împărtășit la toate ocaziile, binecuvântările Bisericii, acestui spirit luminat care sălășluiește în Universitatea Ardealului. Mă gândesc ce bucurie va fi pentru noi toți când după Vecernia și Utrenia de care pomenești, vom săvârși marea Liturghie a refacerii unității neamului, în catedrala Clujului, a orașului care ne aparține. Ceasul întoarcerii la vatra de lumină pe care Universitatea a așezat-o acolo, nu mai poate fi departe.

Domnule Primar, văd strădaniile pe cari le depune conducerea municipiului în scopul ajutorării întregii populații și mă bucur de spiritul împăciuitoare, rezultat al aceleiași iubiri de Patrie, care se manifestă în lucrarea D-Voastră. Urez ca această lucrare să meargă înainte, cu spor și tragere de inimă.

Doamnelor Prezidente, nu găsesc cuvinte destul de duioase ca să răspund urărilor D-Voastre. Vă dau asigurarea că Biserica noastră îmbrățișează cu iubire opera binefăcătoare ce îndepliniți și îi binecuvintează roadele.

Am lăsat anume la sfârșit pe Păr. Rector al Academiei noastre teologice, ca să pot asocia prin P. C. Sa întreg clerul Bisericii ce o păstoresc la rugăciunea fierbinte pe care o înălțăm către Părintele ceresc în ziua de azi, pentru Rege, pentru Conducător, pentru Armată și pentru tot poporul român. Suntem convinși că reprezentăm dreptele și îndureratele aspirațiuni ale neamului nostru în rugăciunile noastre, pe cari Părintele ceresc le ascultă. Iar dacă El mai întârzie o clipă împlinirea lor, aceasta o face de sigur ca și mai mult să ne legăm cu toții de interesele mari ale neamului.

Mulțumindu-Vă tuturor pentru simțimentele ce mi-le-ați tălmăcit, Vă rog să primiți, odată cu arhie-

rești binecuvântări, cele mai bune urări pentru noul an în care am intrat. Bunul Dumnezeu să vă hărăzească tuturor sănătate și puteri înprositate, ca să puteți îndeplini misiunea ce aveți și din strădania împreună a tuturor să izvorească o viață mai bună pe tot cuprinsul gliei românești.

Rog pe bunul Dumnezeu să binecuvinteze Tronul României, iar tinărul nostru Rege să devină acel Mihai care să rotunjască încă odată — de astă dată *definitiv* — hotarele țării.

Rog pe Părintele ceresc să-și reverse binecuvântările Sale bogate asupra înțeleptului și viteazului Conducător al Statului, a cărui inimă vibrează numai pentru propășirea Patriei.

Scumpei noastre Armate să-i fie dat a duce drapelul național la birușă în toate marginile pământului românesc.

Dumnezeu să-și reverse binecuvântările Sale asupra scumpei noastre țări, România.

(După notele luate de Păr. Gr. T. Marcu)

Festivitățile de Anul nou la Sibiu

Sărbătorirea începutului unui an nou, s'a săvârșit la Sibiu cu ceremonialul înădănat.

Dimineața, un sobor de preoți a oficiat Sf. Liturghie în Catedrala mitropolitană, în prezența reprezentanților autorităților bisericești, civile și militare. Predica zilei a fost rostită de Păr. Mihail Neagu, protopopul Sibiului, iar răspunsurile au fost date de corul Catedralei, dirijat de Păr. Prof. Gh. Șoima.

În continuare, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi, a săvârșit o Doxologie.

La ieșirea din Catedrală, o companie cu drapel și muzică a dat onorul. Dl. General-Comandant Macici Nicolae, înconjurat de statul său major, a trecut trupa în revistă, a vorbit ostașilor despre nădejdiile cu cari pășim în noul an și apoi a primit defilarea.

Asistența a trecut apoi la Reședința mitropolitană.

Recepția dela Reședința mitropolitană

În sala de recepție a Reședinței mitropolitane erau prezenți, pentru a prezenta urări de anul nou înaltului nostru Ierarh, toți fruntașii vieții românești sibiene: Dl. General-Comandant al Armatei Ardealului Macici Nicolae, dnii Generali Leoveanu Emanoil, Bădescu Radu, Filip Agreola și Cămarășu Mihail, dl. Rector al Universității Prof. Dr. Iuliu Hațieganu, însoțit de dl. Prorector I. Lupaș și de dnii decani A. Ionașcu (drept) și D. D. Roșca (litere), Păr. Rector Dr. D. Stăniloae și profesorii Facultății de Teologie, dl. General C. Negoescu, prefectul județului, dl. Primar Dr. Albert Dörr și dl. Viceprimar Dr. Simion Mitea, dna Sofia Șt. Metes, președinta Societății ort. naț. a femeilor române, dna Lucia Savu, preș. Soc. Principale Mircea, însoțite de doamnele din comitet Elvira Cioran, Maria Odor și Minodora Belea, Păr. Canonici I. Agărbiceanu, Păr. Consilieri mitropolitani și arhiepiscop-pești Dr. A. Gălea, Ieronim Grovu, A. Nanu, Dr. Sp. Căndea, Al. Popa, R. Perian ș. a., dl. Ioan Sandu, directorul Școlii normale de băieți „A. Șaguna”, dl. Prof. Dr. Grigore Popa, directorul ziarului „Țara”, dl. Prof. Dr. Nicolae Regman, ș. a.

I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a apărut în mijlocul distinșilor oaspeți însoțit de președintele Său oaspe Dl. General Arthur Văitoianu.

Recepția a fost inaugurată prin

Cuvântarea Dlui General-Comandant Macici Nicolae

care a spus următoarele:

Înalt Prea Sfințite Părinte,

Ca și altădată, după un atât de frumos și vechiu obicei, ziua de azi, începutul unui an nou an, ne adună iarăși în jurul I. P. S. Voastre.

În încăperile acestea, de tainică și îmbietoare atmosferă, suntem laolaltă conducătorii și reprezentanții autorităților și instituțiilor Sibiului, capitala de scurtă durată a Ardealului românesc.

Noi ofițeri, ne simțim măgulți că ne găsim azi alături de distinșele lor persoane.

Mă prezint aici, atât în numele celor din Sibiu, cât și a camarazilor ostași din Ardeal și Banat, aflați în subordinea Comandamentului Armatei ce conduc.

Nu voi încerca, de altfel nici nu-mi este posibil, ca să fac acum sinteza prea valoroasei și rodniciei activității desfășurate de I. P. S. Voastră în anul care se scurge dar, în numele meu personal și al celor pe care îi reprezint, voi încerca prin câteva cuvinte nemeșugite, însă pornite din toată sinceritatea mea, voi încerca zic, să dau expresiune caldelor sentimente care ne-au legat și prin care ne simțim legați și apropiați de persoana I. P. S. Voastre.

Simțim cum astăzi, mai mult decât ieri, ați reușit I. P. Sfințite să ne strângeți în jurul Vostru și în aceste momente grele prin care cu toții trecem, să ne faceți să înțelegem puterea și voința Celui de sus, Atotputernicul; apoi, cum prin cuvinte calde, blânde, convingătoare, să ne dați balsamul nădejdiilor zilelor bune care vor veni.

De aceea, eu nu știu ce să prefuesc mai întâi în persoana I. P. S. Voastre. Suntem cucerți prin făptura, înfățișarea înaltului prelat, prin cultura și competența superioară, prin bunătatea de părinte sufletească care te apropie prin gestul și zâmbetul lui.

Iată ce vă dorim noi ostașii în pragul acestui nou an:

Bunul Dumnezeu să Vă hărăzească mulți ani sănătoși și senini.

Să aveți parte de aceeași dragoste sinceră a fiilor Voștri sufletești ca și până acum.

Prin același tact remarcabil și aceeași putere convingătoare să insuflați tuturor dragostea muncă cinstită, cuminenție, răbdare, dragoste frățască, ascultând de poruncile înțelepte și românești ale Mareșalului Conducător al Țării.

Și încă vă dorim, din toată inima, să ne adunați iarăși, în acest an chiar, acolo sus, dincolo de Feleac, la slujba de mulțumire pe care s'o faceți către Dumnezeu, care să ne ajute să revenim victorioși și voioși alături de frații de care o soartă vitregă ne-a despărțit de trei ani de zile.

Să trăiți, I. P. Sfințite Părinte!

În numele clerului și poporului din Arhiepiscopia ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu, Păr. Rector Dr. D. Stăniloae a spus că ne aflăm în pragul unui an care nu-l numai nou, ci și decisiv pentru destinul omenirii și pentru soarta Neamului nostru. Toată ființa noastră se oprește o clipă în această zi, transformându-și gândurile în întrebări. Aici, în fața I. P. Sf. Sale, aceste întrebări — acum ca și altă dată — capătă răspunsurile menite să ne încredințeze cât de puternic suntem legați de soarta poporului nostru și de pământul străbun. Convingerea aceasta, înaltul Arhiepiscop a știut să ne-o însușească în totdeauna, iar noi, slujitorii Bisericii, ne facem stegarii ei în mijlocul obștelor românești.

Dl. Prefect General C. Negoescu a dat expresie admirației neprecupețite pe care dsa și populația județului o poartă

Din Pastoralele de Crăciun

P. S. Sa Episcopul Nicolae al Vadului, Feleacului și Clujului adresează clerului și poporului eparhiei următoarele cuvinte:

„La Crăciun prăznuim revărsarea nesfârșitei bunătăți a Tatălui celui din ceruri, care a trimis în lume pe însuși Fiul Său cel iubit, spre izbăvirea noastră din robia păcatului și a morții.

El ne-a învățat să credem că avem un Dumnezeu în cer. Puterea, înțelepciunea, dreptatea și sfințenia Lui e fără de margini. El e stăpânul vieții noastre, dar și Părintele nostru iubit. De aceea voia Lui se cade să o plinim pururea, — spre mărirea Lui și spre fericirea noastră.

Hristos coboară din cer. De aceea întâmpinați-l cu inimile încinse de dragoste. Faceți-l lesle primitoare din sufletele voastre, ca născându-se acolo să vă aducă 'n ele pacea și fericirea pe care dela oameni înzadar o așteptați. El coboară pe pământ, ca să ne înalțe din țărână la cer și să ne așeze pe capete cunună de viață, ca unora carl în scurtă noastră trecere lupta cea bună am luptat.

Hristos se naște, măriți-l.

În aceasta chemare sfântă se cuprinde, iubirii mei fii sufletești, tot înțelesul adânc al strămoșescului nostru Crăciun. Împliniți-o cu creștinească evlavie și cu românească însuflețire, ca să vă faceți părtași darurilor dumnezeescului praznic și să simțiți pacea și bucuria Nașterii Domnului până și în mijlocul cumplitelui zăngănit

I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, pentru curajul cu care drept îndreptează cuvântul adevărului creștinesc și național, contribuind la cimentarea frontului intern, și face urarea de-a ne vedea toți Români cât mai curând laolaltă, având aceeași Patrie și aceeași credință.

Dl. Rector al Universității, Prof. Dr. Iuliu Hațieganu, a spus că în întunericul care acopere azi o parte a lumii, luminile Bisericii despică zărilor viitorului național. I. P. Sf. Sa a sintetizat atât de desăvârșit aspirațiile neamului, încât Universitatea Ardealului s'a simțit îndatorată în conștiință să fie totdeauna alături de înaltul Ierarh, înțelegând pe deplin glasul său de bucurie. Dsa și-a încheiat însuflețita cuvântare cu urarea de-a putea săvârși cât mai curând marea Liturghie a reîntregirii Patriei.

Au mai vorbit apoi dl. Primar Dr. Albert Dörr în numele Municipiului Sibiu și dnele Sofia Șt. Metes și Lucia Savu, în numele Societăților feminine pe care le prezidează.

Tuturor li-a răspuns I. P. Sf. Sa, prin cuvântarea pe care o publicăm în fruntea foil.

Recepția dela Comandamentul Armatei Ardealului

Către ora 12, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, însoțit de Păr. Consilieri E. Cioran, Ieronim Grovu și Alexandru Popa, și de Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu, a sosit la reședința Domnului General-Comandant Macici Nicolae. Erau prezenți dnii Generali Leoveanu Emanoil, Bădescu Radu, Negoescu C., Cămarășu M. și numeroși ofițeri superiori. Apoi: dl. Prof. Dr. Iuliu Hațieganu, rectorul Universității, dl. Prorector Dr. I. Lupaș, dnii Decani A. Ionașcu și D. D. Roșca, dl. Primar Dr. Albert Dörr, dl. Viceprimar Dr. S. Mitea, ș. a.

Seria cuvântărilor a deschis-o I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, care a arătat cât de scumpă este inimilor noastre Armata țării și cu câtă dragoste și prețuire înconjurăm pe Comandantul ei local, dl. General Macici N., ostaș viteaz și încercat, dublat de un om de convingeri ferme și robuste.

Au vorbit apoi dl. General Leoveanu Em., dl. Prefect General Negoescu C., dl. Primar Dr. Dörr și dl. Rector Dr. Iuliu Hațieganu.

Li-a răspuns tuturor, umplându-ne inimile de nădejdi, dl. General-Comandant Macici Nicolae.

GR. T. M.

de arme, care nici după patru ani de zile nu mai vrea să contenească. Rugați-vă astăzi mai fierbinte decât oricând pentru pacea a toată lumea și pentru bunăvoința între oameni, pe care au vestit-o îngerii în noaptea sfântă deasupra ieslei din Vifleem. Pentru această pace mă rog și eu fără încetare cu neîmpuținată nădejde că îndurarea lui Dumnezeu ni-o va rândui cât mai grabnic, dacă nu pentru vrednicia noastră — că 'ntru păcate ne săvârșim viața — cel puțin pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Domnului, care întru naștere fecioria a păzit și 'ntru adormire lumea nu a părăsit.

P. S. Sa Episcopul Andrei al Aradului, Jenopolei și Hălmașului, către eparhioți:

„Din cuvintele Sf. Apostol Pavel cunoaștem că împărăția lui Dumnezeu are trei însușiri, sau stâlpi pe care se razimă, și ca din trei izvoare varsă asupra lumii binefacerile ei. Aceste trei însușiri sunt: dreptatea, pacea, și bucuria sufletească.

A face dreptate însemnează a da fiecăruia ceea ce i se cuvine. Cel ce vrea să facă dreptate, trebuie să cunoască Adevărul, iar Adevărul întreg este: voința lui Dumnezeu. Nu poate face dreptate cel ce nu cunoaște această voință mai înaltă. Numai o singură ființă a trăit pe pământ, care a putut spune despre Sine: „Eu sunt Adevărul...” (Ioan 14, 6). Acesta este Iisus Hristos. El este „Soarele Dreptății” care a răsărit în lume. Prin El cunoaștem Adevărul, și cu ajutorul lui putem împlini voința lui Dumnezeu. Aceasta e singura cale ce duce la dreptate.

Pacea, care este a doua piatră de temelie a împărăției lui Dumnezeu, este roada dreptății (Isaia 32, 17; Iacov 3, 18). După nimic nu însetează omul ca după pace. Fără de ea viața nu are farmec. Însă nu după orice fel de pace însetează omul, ci numai după pacea sufletului. Această pace o poate da numai Dumnezeu, Stăpânul inimilor. Numai cine împlinește voința lui Dumnezeu, făcând totdeauna dreptate, acela poate fi părtaș de pacea sufletului, care coboară în noi ca un dar ceresc. Păcătoșii nu cunosc pacea (Isaia 59, 8).

Bucuria sufletului este a treia dovadă a împărăției lui Dumnezeu înăuntrul nostru. Adevărata bucurie o are sufletul numai atunci, când deasupra lui strălucește fața lui Dumnezeu și când inima lui simte apropierea lui Dumnezeu.

Din toate acestea cunoaștem că numai cei ce viețuiesc în dreptate, acela au înăuntrul lor pace și gustă adevărata bucurie a vieții. Unii ca aceștia poartă întru înșii împărăția lui Dumnezeu.

P. S. Sa Episcopul Vasile al Timișorilor către clerul și poporul dreptcredincios al eparhiei:

Praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, Crăciunul nostru românesc, ni-a sosit și anul acesta tot sub semnul marilor îngrijorări și al grelelor suferințe ce le aduce cu sine crâncenul război, în care azi este înleștată lumea întreagă. Cântecul de slavă al îngerilor din preajma ieslei din Vifleem, închinat întru cel de Sus lui Dumnezeu, pentru marea milostivire ce a arătat-o neamului omenesc prin întruparea Fiului Său, ca și vestea bună despre pace pe pământ și bunăvoința ce avea să o aducă între oameni sălășluirea între noi a lui Iisus, cu tot darul de învățătură și slujire mântuitoare ce a săvârșit pentru noi este, și anul acesta, tot înecat în bubuit de tun, în explozii de bombe, în tânguire de mame îndurerate, în bocet de văduve nemângăiate, în suspine de bătrâni, rămași fără sprijin și în scâncet de orfani oropsiți.

Și totuși: dorința fierbinte, desnădăjduită, după pace, după un mântuitor care să ne treacă cu braț înalt peste greutatea și amărăciunea acestor cumplite vremi, n'a fost — se pare — niciodată mai cu tărie înstăpânită în sufletele oamenilor ca și azi.

Invățătura credinței noastre creștine ortodoxe, propovăduită în lume de Domnul Iisus Hristos, este singura în stare să poată aduce pacea sufletului nostru după adevăr, sălăluind în sufletul nostru pacea cugetului.

Dar, iubiți fii suferiți, pacea aceasta a sufletului, care este dăruită nouă de Dumnezeu prin Iisus Hristos Domnul nostru, prin sălăluirea Lui între noi și prin lucrarea și patima Lui cea mântuitoare pentru noi, numai așa va avea darul de a ne înălța peste vitregia acestor vremi, dacă și noi, din partea noastră, vom pune în cumpănă toată râvna și toată puterea sufletelor noastre pentru dobândirea izbăvii spre care tindem și pentru a ne arăta vrednici de darul și ajutorul ce ni se împărtășește.

Crăciunul nostru românesc este privit drept praznicul milosteniei și al facerii de bine. Sunt astăzi atâția frați de ai noștri lipsiți și îndurerați, în suferințe și cu obraji brăzdați de lacrimi. Să ne străduim, pe cât ne ajută puterile pe fiecare, să le împlinim lipsurile, să le alinăm durerile, să le uscăm lacrimile de pe ochi.

În spitale sunt atâția răniți, cari și-au vărsat sângele pentru binele nostru al țării și al neamului. Ei toți așteaptă dela noi o vorbă bună frățească, de mângăiere și o mână de ajutor pentru a le ușura suferința. Este o datorie creștinească și românească a noastră ca noi să prețuim, prin cinstea și dragostea ce li-o arătăm, vitejia lor și vrednicia de a-și fi primejdul viața pentru pacea și tihna noastră și pentru binele, reînțregirea și slava din viitor a scumpel noastre Români.

P. S. Sa Episcopul Nicolae al Orăștiei către eparhioți:

După mărturia sfinților îngeri Domnul a venit la noi — într-o toată asemenea făcându-se nouă, afară de păcat — pentru ca să ne aducă pace. „Pe pământ pace”... au cântat ei. A venit să ne aducă pace, înțelegând pace, pe care am pierdut-o prin păcat; pacea cu Dumnezeu, pacea cu aproapele nostru, și pacea cu noi înșine.

Și, fiindcă omul nu s-a mai putut ridica singur până la Dumnezeu sau o ia, a venit Dumnezeu la om să-l aducă și să-l învețe cum o poate păstra în stăpânirea sa. Există o pace a lumii și o pace a lui Dumnezeu, o pace a lui Hristos. Deosebirea dintre aceste două păci este atât de mare, pe cât de mare este deosebirea dintre lume și Dumnezeu. Pacea lumii este o pace de din afară, pacea lui Dumnezeu este o pace lăuntrică; pacea lumii este o pace schimbătoare și trecătoare, ca toate lucrurile din lume, pacea lui Dumnezeu este o pace statornică, neschimbată; pacea lumii este mulțumirea izvorâtă din lucrurile stăpânite și din bogățiile gustate ale pământului, — deci o pace a trupului pacea creștină este o pace izvorâtă din trăirea neîntreruptă cu Dumnezeu, binele cel mai înalt și izvorul a toată desăvârșirea, — deci o pace a sufletului.

P. S. Sa Episcopul Veniamin al Caransebeșului către clerul și poporul din eparhie:

Suntem în al treilea an de cumpănit război, care a cuprins aproape toate popoarele lumii. Glasul îngorului, care în noaptea sfântă a statat lângă peștera din Vifleem, cu greu poate străbate bubuitul armelor ucigătoare ca să ne aducă vestea de bucurie: „Iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul! Că s-a născut vouă astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul”. (Luca 2, 10—11).

Pare că niciodată n-au răsunat cu atâta putere cuvintele *pace și bunăvoință*, de care se leagă nădejdea de scăpare din această cumpănită înțelegere a distrugerii și morții a atâtor milioane de suflete. Se încearcă tot felul de conferințe, alianțe și înțelegeri între diferite popoare mari, cari cred, că pot dicta pacea așa cum vreau ele și le cer interesele materiale și dorința de stăpânire. Aceste popoare se înșală însă amar, dacă cred că vor putea aduce ele pacea durabilă după care oțetă toată lumea. Și pentru ce? Pentru

că ele lucră contra voinței celei sfinte a lui Dumnezeu celui atotputernic, Făcătorul a toate, care conduce lumea după înțelepciunea Sa necuprinsă de mintea omenescă. Dumnezeu a lăsat toate popoarele să trăiască în libertate, fie cât de mari, oricât de mici, ele fiind egale înaintea lui Dumnezeu, și nu după numărul lor, ci după vrednicia lor vor fi judecate.

De aceea un popor care nu știe să-și prețuească acest drept și să aducă toate jertfele pentru apărarea lui, nu are îndreptățirea să mai trăiască. De aceea pacea pe care voesc să ni-o impună unele popoare mari, nu e pacea după cari înșeală lumea, căci e o pace bazată pe ură și nedreptate, lipsită de dragostea creștină adusă de Mântuitorul Hristos în lume. O pace fără Hristos nu se poate închipui.

Pomelnicul preoților luptători

Părintele Ioan Moța dela Orăștie

Implinindu-se trei ani dela moartea p. Ioan Moța protopopul stavrofor al Orăștiei, fost 40 ani îndrumătorul spiritual al credincioșilor săi, neînfricat luptător naționalist și gazetar, se cade să ne aducem aminte de figura lui luminoasă de preot și patriot înțelept în aceste timpuri mari și în așteptarea creștinească a vremii de mântuire.

În „Neamul Românesc” marele cărturar Nicolae Iorga spunea:

„Acest om născut pentru luptă și înzestrare cu acele însușiri care singure atrag iubirea poporului, a stat în fruntea războiului desrobirii, a stat fără frică, dar fără trufie și fără cel mai mic gând că asupra lui să se reverse ceva din binefacerile biruinței...”

Epitaful, scris cu litere de aur pe piatra funerară a mormântului său, ni-l înfățișează ca: „Părinte iubitor, îndrumător neobosit credincioșilor săi și stălp neclintit neamului său”.

Să ne închinăm memoriilor lui!

Bibliografie

La Caransebeș și-a început apariția o nouă „revistă de zidire sufletească și de știință teologică”, purtând numele „Altarul Banatului”. Redactor este P. C. Păr. Dr. Petru Rezuș, profesor la Academia teologică din Caransebeș. Primul număr dublu de pe Ianuarie - Februarie 1944 aduce pe lângă un „Cuvânt către cititori” al P. S. episcop Veniamin, colaborările tuturor consilierilor eparhiali și ale profesorilor Academiei teologice din acel centru bisericesc. Harnicul profesor Dr. Petru Rezuș, semnează în numărul de început mai multe studii, atitudini, recenzii, cronici etc. Fecunditatea sa publicistică remarcabilă și-a găsit o nouă formă de validitate. E de prevăzută că noua revistă, purtând pe cea preoțară redactorului ei, va avea un caracter precumpănitor dogmatic, apologetic și filosofic-religios.

După „Revista de istorie bisericească” ce apare la Craiova sub oblăduirea I. P. S. Mitropolit Nifon Criveanu, după publicația omiletică „Duh și Adevăr” dela Timișoara și după „Călușul” dela Arad, am avea în „Altarul Banatului”, dacă va lua un caracter dogmatic-apologetic, o nouă revistă de specialitate.

Se pare că este o necesitate a vremii și a nivelului actual al clerului nostru să se facă un pas mai departe în adâncirea problemelor prin reviste de specialitate.

Nifon Criveanu, Mitropolitul Olteniei: *În grădina Getimani*, Craiova, 1943. Cărțica aceasta de 144 pagini, format mic și elegant, cuprinde un număr de 21 meditații, cele mai multe în legătură cu viața și mai ales cu patimile Domnului nostru Iisus Hristos. Ele ușurează reculegerea slujitorului lui Hristos și-l dă sugesii cât se poate de folositoare pentru predici. Scrise într-un stil plastic, plin de simțire, rupt din dogma inimii iubitoare de Hristos, ele răpesc pe cititor în suvoitul lor cald și copleșitor. Ceea ce le dă o actualitate deosebită, este faptul că gândul autorului se desfășoară într-o mutare continuă dela Hristos la noi înșine și la problemele timpului nostru!

În ajunul Crăciunului cu răniți

Nu putea să fie altfel. Biserica lui Hristos aduce totdeauna mângăieri la timp potrivit, celor ce pătimesc.

„Sosește înaltul ierarh

se șoptea cu bucurie de copil de către răniți nerăbdători din Spitalul public. Le înțelegeam deplin marea lor nerăbdare. Cunoșteau pe Cel ce avea să vină. Știau că aduce în suflet balsamul duiosiei și al îmbărbătării, cu care le-a alinat în atâtea rânduri durerea. Pomul de Crăciun, simbolul belugului și al împreună-impărțirii din dulcele pământului, se ridică măreț în mijlocul primului salon de răniți dela Spitalul public din Sibiu. Sosește înaltul ierarh, însoțit de P. C. Părinte Consilier Gheorghe Secaș. A fost întâmpinat de inimosii și distinși doctori Dosent Dr. O. Filipescu, directorul Spitalului, și de întreg corpul medical. După o scurtă rugăciune pentru alinarea durerilor celor bolnavi, vorbește dl. Dr. O. Filipescu cu o rară căldură părintească. Cuvântul Domniei Sale vădește nu numai pe chirurgul iscusit, dar mai ales pe „Duhovnicul fizic”, care nu cunoaște ceasuri de odihnă. Domnii Generali: Leoveanu, comandantul Corpului 6 și General Negoescu, prefectul județului Sibiu, rostesc călduroase cuvinte de îmbărbătare, pline de toată recunoștința pentru cei ce s-au jertfit pentru Țară.

Glasul înalt Prea Sfințitului:

Cu fața senină și cu o privire caldă cuprinde mai întâi pe toți cei din jur. Dar mai ales pe cei ce zac în pat, căci aceștia sunt cei mai scumpi copii ai neamului. Prin graiul luminat și hotărât al înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae, vorbește Biserica și Neamul. Biserica așează pe răniți neamului în tovărășia lui Hristos ori unde s'ar afla. „Mântuitorul este cu voi — zice înaltul Arhiepiscop —. El este și cu voi aici în suferințe și este și cu cei de acolo în ploaia de gloanțe, în tranșee și în suferințe. El vă apără și vă dă puteri de mare răbdare. Căci numai cel ce se poate ridica prin răbdare deasupra suferinței, numai acela va lua tărâmbul grăbii. Iar ca neamul numai atunci ne-am terminat datorita cu toții, când granițele Țării noastre scumpe se vor găsi până acolo până unde se întinde și dulcele grai românesc”.

Iată cel mai strălucit program de viață lăsat în inima răniților în seara de Crăciun.

Glasul răniților:

vorbește prin cuvântul ostașului Sft. Părinte Constantin. Nu se poate ridica. Stă pe pat cu trupul acoperit de ranele bolșevice și grăiește între altele: „Mântuitorul se naște acum din nou cu solia „pe pământ pace și între oameni bună învoire”. Pacea va veni. Dar noi nu luptăm pentru orgoliu, ci pentru durerea care ne sfâșie rana: granițele cari ne mai așteaptă. Le-am avut și vor fi ale noastre”.

Acesta este răspunsul de militar hotărât: să se lase a două oară ciuruit de gloanțe pentru granițele țării noastre dragi.

Au fost clipe de mare bucurie acestea, dar și de o românească afirmare și națională spovedanie. În trupul vitejilor noștri răniți a mai rămas încă atâta sânge, care clocotind, să năvălească, la ceasul chemării, într'un iureș năprasnic într'acolo unde trebuie și unde ne este gândul nostru de totdeauna.

Clășeu neptător:

se desfășoară în fața ochilor noștri, când înaltul ierarh plin de toată căldura ce-o poate revărsa Biserica lui Hristos la căpătâiul bolnavilor, se așează la patul fiecărui rănit. Are pentru fiecare o întrebare și dă fiecăruia un răspuns. S-au făcut aici multe comunicări dela suflet la suflet. Corul studenților Academiei teologice completează acest tablou măreț, desfășurând înima ostașilor cu colindul dulce pe care nu-l puteau asculta acasă la fereastră.

Multe serii de răniți au simțit pe frunte mâna caldă a Arhiepiscopului dela

Sibiu. Dar mai ales acum în ajunul Praznicului bucuriei I. P. S. Sa nu putea încerca o mai izbăvitoare petrecere duhovnicească de cât a sta lângă patul de suferință al răniților noștri veniți de pe front, de-a încălzi și descreși fruntea tăvălită în mașinile ucigătoare ale pământului bolșevic, tocmai în ajunul Nașterii Mântuitorului care s'a născut spre a aduce între oameni bună învoire.

PR. B.

INFORMAȚIUNI

Mulțumire. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulțumește și pe această cale celor ce i-au trimis felicitări și urări de sf. Sărbători și Anul nou și împărtășind tuturor arhieresti binecuvântări, le face bune urări pentru anul 1944.

Nou șef. P. C. Arhimandrit Dr. Antim Nica este numit șef al Misiunii ortodoxe pentru Transnistria, în locul I. P. S. Sale Mitropolitul Visarion Puiu, demisionat.

Act de mulțumire. Societatea minieră Breaza-Zlatna, cu șantierul minier în Almaș-Suseni, a înscris între alte acte de binefaceri și actul renovării sfântului locaș din Almașul mare-Suseni, protop. Geoajului. Dl. Andrei Scribanoviciu, directorul societății, împreună cu dl. Iorgu Bogdan, inginer șef de exploatare, au dispus cu multă râvnă și cu pricepere ca această lucrare în preț de 88 de mii de lei să fie realizată de societate. Sfințirea părții renovate s'a făcut în 28 Noemvrie 1943, ca un moment însemnat în viața parohiei, care aduce și pe această cale societății Breaza-Zlatna și harnicilor ei conducători, calde mulțumiri.

Pr. Romuș Scrobete, paroh

Din jud. Hunedoara. — În biserica ort. rom. din Deva se oficiază zilnic servicii divine cu rugăciuni pentru ostași etc. iar în Dumineci și sărbători cântă corul mixt bine instruit.

— În ziarul „Astra Hunedoreană”, numărul 48, Păr. Prot. T. Chiffa publică un documentat articol de fond, intitulat „Mai multă apropiere între inimi”, despre necesitatea operelor sociale în timpul de față sprijinind acțiunile Cons. de patronaj.

— La Orăștie s'a deschis ciclul de conferințe ale „Astreii”, prin dl. prot. univ. fost elev al liceului „A. Vlaicu”, Ion Breazu din Sibiu, care a vorbit despre „Lupta românilor din Transilvania pentru limbă”. Prof. diacon I. Limbian, secretar, i-a mulțumit în numele asistenței.

Dr. E. M.

Act de mulțumire. Oficiul parohial din parohia Budila, protopresbiteratul Brașov, aduce călduroase mulțumiri bunilor credincioși, cari au donat obolul lor, în anul 1943, pentru edificarea bisericii noastre; aceștia sânt: Prefectura jud. Brașov prin dl. prefect M. Eșescu Lei 500.000; Preot Iordan Curcubăță pe lângă cele 300.000 încă Lei 200.000; Gheorghe Volculescu-Medgidia pe lângă cele 300.000 Lei încă Lei 200.000; Primăria Comunei Budila Lei 200.000; Ministerul Cultelor și artelor Lei 50.000; Cooperativa „România Nouă”, Budila Lei 52.000; credincioșii ortodocși români Budila 109.250 Lei; Fabrica „Metrom” București 20.000 Ștefan Munteanu secretar Târlungeni 15.000 Lei; Ioan Purece fost primar Budila 15.000 Lei; Soc. „Andrei Șaguna” București prin Gh. Stăniloae Lei 14.200; credincioșii parohiei Stupinele-Brașovului Lei 13.000; Preot Gheorghe Constantin Stupinele-Brașovului 11.000 Lei; Victor Oagă primar Budila, pe lângă 10.250 Lei încă 10.250 Lei; sateanul N. Mărculescu București Lei 10.010; preotul Vasile Coman paroh Cetate-Brașov Lei 10.000; Văd. Maria Iliescu Budila Lei 10.000; Alexandru și Victoria Sârbu București Lei 10.000; credincioșii parohiei Târlungeni prin

Pr. Iancu Bărbat Lei 8480; Pr. Iosif Tăulea din Predeal Bran Lei 5000; Ioan Olteanu Budila Lei 4000; Ioan Toderică Lei 4000; Elena Ch. Horiș București colectă Lei 3500; Gh. Niculescu București colectă Lei 3160; Dumitru Beșchea com. Obraj Târlungeni Lei 2000; Șan Regepovici din București Lei 2000; Paraschiua Călbureanu prin colectă Lei 2000; Ana I. Oagă Lei 1500; Maria Gh. Nedelea Lei 1000; Dra Elena M. Prejmerean Lei 1000; Hortensia Boriceanu Brașov Lei 1000; Iancu Popovici Budila Lei 1000; Nicolae Drăgan Prejmer Lei 1000; Elena Bănățeanu refugiată Lei 1000; Vasile I. Galtoma București Lei 1000; Vasile I. Iliescu București Lei 1000; Ioan Precup Șerbănești-Olt Lei 1000; Gheorghe Căveșan Cămpina Lei 1000; Mimi Grecu Budila Lei 1000; Col. Cogălniceanu comand. Reg. 22 Inf. Târgoviște Lei 1000; Andrei Andreescu București Lei 1000; Leția Andriș Budila Lei 1000; Gheorghe Oprea Galborcea 1000 Lei; Viorel Gomboș elev Lei 500; Gheorghe V. Horiș Purcăreni 500 Lei și Valeria Comșa Telu Lei 500-. Cu totul donații în anul 1943 Lei 1,488.850. — *Pr. Iordan Curcubătă*

CĂRȚI ȘI REVISTE

Omagiul lui Ioan Lupaș, un mare volum de aproape 1000 de pagini, de curând apărut, este închinat ilustrului cărturar, Părintelui Profesor *Ioan Lupaș* cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani. Volumul omagial, o înfăptuire din cele mai izbutite ca formă și conținut, prezintă contribuțiile celor 92 admiratori și prieteni ai sărbătoritului, — după ce alte contribuții, merite acestuia volum, s'au răfăcit în urgia vremii dela 1940.

Revistele și ziarele noastre, mari și mici, din capitală și provincie, au încrestat, cu mândrie și elogi, apariția cărții, stăruind asupra însușirilor alese și a vastei activități, de 40 de ani, a istoricului luptător *Ioan Lupaș*. E de prisos să adăogăm, la acest prilej, și din partea noastră ofranda sentimentelor de înaltă prețuire și admirație a celui sărbătorit. Nu putem însă trece cu vederea observarea unui recensent al volumului omagial. Intr-o revistă, de altfel inteligent redactată, după ce se recunoaște că profesorul *Ioan Lupaș* a împrăștiat numai căldură și lumină, dragoste și adevăr, — dar „ca orice muritor” are și „metehnele” lui; — una dintre metehne ar fi „confesiounalismul” profesorului. Astfel, pentru recensent, a fi român ortodox și prieten al adevărului ar însemna o meteahnă... Adevărat că profesorului nostru i se iartă meteahna, — spune tot recensentul, — precum „ierți albinei că are ac”, sau „ploii că își mănjește pantofii”, când picurii ei fac să rodească holdele... Dar, dacă nu se lămurește: unde anume și împotriva cui s'a îndreptat „acul albinei” și nu se arată nici ce fel de „pantofi” a „mânjit” ploaia dăătoare de rod, — cam în ce fel să ne explicăm meteahna?

Calendarul Eparhiei ort. române a Timișorii, pe anul dela Hristos 1944. Anul al patrulea, cu bogat și variat material în proză și versuri, și cu multe ilustrații, îndeosebi de frumoase bisericici. Prețul: Lei 120.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă în 9 Ianuarie 1944, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Nicolae Neaga și duhovnicul Nicodim Belea; diaconii: cons. Alexandru Popa și prof. Dr. Grigorie T. Marcu. *Predică: duhovnicul Nicodim Belea*. La Oastea Domnului după masă la ora 3: prot. Mih. Neagu.

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloaie

AVIZ

Se aduce la cunoștință P. On. Oficii protopopești și parohiale, că s'au majorat taxele de publicare a Concurselor în Telegraful Român, după cum urmează:

Concurs de protopop Lei 5000.—
" " paroh cl. I " 3000.—
" " " " II " 2500.—
" " " " III " 2000.—
plus timbru Lei 10.- la mie.

Administrația
TELEGRAFULUI ROMÂN
Sibiu

Nr. 13.865—943.

Comunicare

Se aduce la cunoștință că văduva P. C. consilier arhiepiscopesc în pensie, Dr. Gheorghe Proca, decedat la 17 Decembrie 1943, în baza §-lui 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, a ridicat dela Casa Arhiepiscopale din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar, în sumă de Lei 50.000.—

Sibiu, din ședința secției economice, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 23 Decembrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 13.485—943.

Circulară

Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor — Subsecretariatul de Stat al Cultelor și Artelor, cu adresa Nr. 59084/943 ni-a comunicat că în situația de astăzi nu se mai pot aproba colecte în scopul adunării de bani pentru zidiri de biserici, case parohiale etc., din motivul că toate eforturile națiunii trebuie puse în serviciul susținerii și purtării războiului.

Aducem această dispoziție la cunoștință oficiilor noastre protopopești și parohiale, cu îndrumarea ca în viitor, până la alta dispoziție, să nu se mai facă cereri pentru asemenea colecte.

Sibiu, la 29 Decembrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 632—1943

(2) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a Planul de Jos, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

a) Locuință;
b) Sesiune parohială 26 jug. cad. 310 St. □ arător, 460 St. □ fanaș;
c) Veniturile stolare obișnuite în parohie;
d) Salarul dela Stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox-român al Sebeșului, — în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și încuviințarea de candidare la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni. Oficiul protopopesc Sebeș în înțelegere cu Consiliul parohial din Planul de Jos.

Sebeș-Alba, 29 Decembrie 1943.

Dr. Vasile Oană
protopop

Nr. 1315—1943

(1) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa primă: Zărnești III, protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venite împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat;
2. Venitele stolare obișnuite în protopopiatul Bras;
3. Sesiune parohială, circa 8 jug. fanaș și arător.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizarea de a concura dela Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, în Zărnești, jud. Brașov, iară concurenții se vor prezenta în parohie în Dumineca ce o va fixa Oficiul protopopesc Bran, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul. Zărnești, la 20 Decembrie 1943.

Vasile Stolcanea
protopop

Nr. 13508—1943

[90] 2—3

Concurs

La Consiliul nostru arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, Serviciul inventurii, sunt vacante următoarele posturi, pentru care se publică concurs cu termen de 30 zile:

1. Un post de șef de Secție, cu salar lunar de 12.100 Lei.
2. Un post de subșef de birou, cu salar lunar de 7800 Lei.
3. Un post de impiegat cu salar lunar de Lei 6000.

Cei ce doresc să ocupe aceste posturi își vor înainta cerere timbrată, însoțită de toate actele prevăzute în avizul nostru din Telegraful Român Nr. 17/1943 Consiliului Arhiepiscopiei ort. rom. din Sibiu.

Candidații trebuie să fie de confesiune ortodoxă.

Sibiu, la 23 Decembrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 13224—1943

[89] 2—3

Concurs

La consiliul arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu a devenit vacant postul de impiegat cl. I cu salar lunar de 7800 Lei, adăos de scumpete 6450 Lei, plus chiria, pentru întregirea căruia se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta actele necesare pentru numire Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

Candidații trebuie să fie de confesiune ortodoxă și să cunoască dactilografia.

Sibiu, din ședința Secției bisericești din 14 Decembrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 305/1943

(88) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț bisericesc la parohia din Brașov-Cetate se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Renumerație de lei 3500 lunar dela biserică.
3. Locuință în natură, fără luminat și încălzit.
4. Stola obișnuită în parohie.
Din ședința Consiliului parohial, ținută la 27 Noembrie 1943.

Văzut:

Dr. N. Stînghe
Adm. Prot.

Pr. V. Coman
Paroh.

C. preoți să stea
în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Nr. 447/1943

(87) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Bogatul-român, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat;
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.
3. Folosința casei parohiale.
4. Folosința sesiunii parohiale constătoare din 18 jug. arător și 14 jug. fanaș.
5. Folosința cimitirului vechi.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc, însoțite de actele necesare și încuviințarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta în parohie într-una din Dumineci sau sărbători, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Mercurea, 2 Decembrie 1943.

Oficiul protopopesc Mercurea, în înțelegere cu consiliul parohial din Bogatul-rom.

Dumitru Ciuchendea
protopop

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. S. Mitropolit **NICOLAE** al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 900.

(85) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III, Scorelu, protopopiatul Avrîg, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat;
2. Stola uzitată în parohie;
3. Patru jugăre fanaș;
4. De chirie pentru locuință se va îngriji parohia până la zidirea casei parohiale.

5. Lemne de foc: o soartă din pădurea foștilor iobagi și una din pădurea comunală. Transportul privește pe preot.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de încuviințarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Avrîg. Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc în vreo Duminecă sau sărbătoare la Biserică spre a face cunoștință cu parohienii.

Oficiul protopopesc ort. rom. Avrîg în înțelegere cu consiliul parohial.

Avrîg la 21 Noembrie 1943.

Pr. A. Radu
adm. protopopesc

Poșta Red. E. M. în O. s'a utilizat materialul trimis. Mulțumiri.

Este o datorie morală și națională să ajutăm familiile desrobitorilor.

Tăcere, unire și muncă:
prin acestea vom învinge

Ediția și tiparul Tipografiei Arhiepiscopale, Sibiu